

Kajsa Ekis Ekman: Varför accepteras Kyiv Independents nazistkopplingar?

ETC Ledare 11 april 2022

<https://www.etc.se/ledare/varfoer-accepteras-kyiv-independents-nazistkopplingar>

I nyhetsrapporteringen från Ukraina finns en källa som citeras oftare än någon annan: Kyiv Independent. Den engelskspråkiga tidningen startades för knappt fem månader sedan, men har redan två miljoner följare och det som skrivs där hamnar direkt i tidningar världen över. Det är Kyiv Independent som får **bidrag** från den svenska medieorganisationen Utgivarna, Bonnier News och tyska Axel Springer. Nyligen inledde LO-ägda Arbetet Global **ett samarbete** med tidningen och kommer att direktöversätta deras texter till svenska. Ingen tycks reagera på att Kyiv Independents redaktion har nazikopplingar. Deras högprofilerade försvarsreporter Illia Ponomarenko har varit **frontplacerad** med nazistiska Azov-bataljonen.

Han har ofta lagt ut bilder från militära uppdrag med dem, och skrivit om sin **nära vänskap med Azovs** före detta artillerichef. I november 2019 skriver han:

”Jag är helt förkrossad över nyheten att min gode vän, löjtnant Igor Prozapas, före detta artillerichef för Azov, har avlidit. Valhalla möter idag en hängiven skytt och en sann patriot.”

Det är uppenbart att Ponomarenko tycker krig är ashäftigt:

”Tvåhundra meter från fiendelinjen. Känns som bloody Vietnam”
tweetar han exalterat när han **hänger med** nazistiska Azov-bataljonen.

I sina texter i västmedia är tonen dock en annan:”Mina fönsterrutor skakar... Vår stad som vibrerade av glädje har förvandlats till en spökstad... Det finns dock godhet mitt i sorgen, picnics i tunnelbanan...”, skriver han i **The Guardian**.

Aidar-bataljonen är en annan högerextrem paramilitär grupp [som hyllas](#) av Ponomarenko. På bataljonens femte födelsedag gratulerar han:

”Önskar denna stridshärdade formation många lyckliga segrar!”

Aidar är enligt en [Amnestyrapport](#) skyldiga till krigsbrott. De har rutinmässigt kidnappat, rånat och torterat civila, och den ukrainska armén tycks inte ha någon kontroll över dem.

När Arbetet Globals redaktör Ivar Andersen får frågan av historikern Victor Pressfeldt, som uppmärksammat nazikopplingarna, om hur han ser på samarbetet, svarar Andersen att ”i nuläget ser jag den redaktionen som en positiv kraft, trots den där reporterns uppenbara Azovsympatier”.

När jag ställer frågan svarar han att just Ponomarenko inte kommer att skriva för dem, och att deras samarbete gäller sociala frågor och inte krigsbevakning.

En svensk tidning där anställda uttrycker ”uppenbara nazistsympatier” skulle förmodligen inte komma på fråga för ett samarbete med LO:s tidning. Azov och Aidar har dessutom inte bara åsikter, utan är skyldiga till krigsbrott.

Även tidningens vd Daryna Shevchenko har lagt ner blommor vid nazikollaboratören och UPA-kommandanten Myroslav Symchychs monument, visar [inlägg på hennes Facebook](#). Men varken hon eller Ponomarenko tycks ha fått några frågor från svensk media eller annan västmedia om det här.

Nazikopplingarna är dock inte det enda som är speciellt med Kyiv Independent.

Storyn bakom tidningens tillkomst låter som en hjältesaga: hotade av censur på sin gamla tidning, Kyiv Post, bestämde sig journalisterna för att starta eget, oberoende av alla oligarker och ”rika ägare”, och med bara donationer lyckades de lansera en komplett webbsida på

några veckor. Redaktionen består enbart av unga människor, som fattar besluten demokratiskt genom omröstning.

Det visar sig dock vid en närmare koll att det var Kanadas regering och European Endowment for Democracy som betalade grundandet. Dessutom har en majoritet av redaktionsmedlemmarna varit sponsrade av olika USAID-projekt. Vd:n Daryna Shevchenko har arbetat för USAID-sponsrade Irex och deltagit i USAID:s projekt U-media, med tema "promotion of Western values as a pre-condition to building democracy in Ukraine".

Jakub Parusinski, ekonomiansvarig, har varit chef för USAID-sponsrade "Media Development Foundation" som bland annat arbetar med att studera "anti-väst-propaganda."

Vice vd Oleksiy Sorokin har ingen journalistisk utbildning, men kom däremot direkt från en praktik på ett projekt mot korruption som stöds av regeringarna i bland annat USA, Storbritannien och Sverige.

Sex av de anställda, däribland Ponomarenko och Olena Goncharova, har gjort full betald praktik i USA på ett journalistprojekt som samarbetar med USA:s utrikesdepartement.

Den mest meriterade, reportern Igor Kossov, har för några år sedan varit inbäddad journalist i Irak för USA Today.

Det är en typ av cv man inte kan hitta hos många journalister i Sverige. Men så har också USA pumpat in pengar i länder som Ukraina, genom att specifikt fånga upp unga människor och engagera dem i olika utbildningsprojekt. Det kan handla om att bekämpa korruption eller att värna om utsatta minoriteters rättigheter, men som USAID själva skriver: "fokuserar våra insatser på ingrepp som avancerar amerikanska intressen".

Det är en insats som nu betalar sig – för de journalister som utbildats av USA är nu de som har blivit Ukrainas röst i världen.